

Sygn. akt XXI U 517/20

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 czerwca 2020 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie XXI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w składzie:

Przewodniczący:	Sędzia SO Dorota Czyżewska
-----------------	----------------------------

po rozpoznaniu w dniu 29 czerwca 2020 r. w Warszawie

na posiedzeniu niejawnym sprawy z wniosku P. W.

przeciwko Dyrektorowi Zakładu Emerytalno-Rentowego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji w W.

na skutek odwołania P. W.

od decyzji (...) z dnia 10 stycznia 2020 r.

o wysokość policyjnej emerytury

1. oddała odwołanie;
2. zasądza od P. W. na rzecz Dyrektora Zakładu Emerytalno-Rentowego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji w W. kwotę 180 (sto osiemdziesiąt) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa prawnego.

Sygn. akt XXI U 517/20

UZASADNIENIE

Dyrektor Zakładu Emerytalno-Rentowego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji w W., decyzją z 10 stycznia 2020 r. nr (...), na podstawie art. 5 ust. 1a oraz art. 32 ust. 1 i 2 ustawy z 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Służby Ochrony Państwa, Państwowej Straży Pożarnej, (...)Skarbowej i Służby Więziennej oraz ich rodzin (dalej: ustawa zaopatrzeniowa) odmówił P. W. dokonania waloryzacji emerytury policyjnej przypadającej w okresie pomiędzy datą zwolnienia go ze służby w Służbie C.-Skarbowej a datą ustalenia prawa do emerytury policyjnej (decyzja k. 11)

Odwołanie od powyższej decyzji złożył ubezpieczony zarzucając naruszenie przepisu art. 5 ust. 3 ustawy zaopatrzeniowej poprzez bezpodstawne jego niezastosowanie i w konsekwencji nieuwzględnienie w podstawie wymiaru należnej mu emerytury wskaźników waloryzacji emerytur jakie przypadały w okresie pomiędzy zwolnieniem go ze służby w Służbie C.-Skarbowej a datą ustalenia prawa do należnej emerytury tj. w okresie od 31 sierpnia 2017 r. do 14 października 2019 r. Skarżący wnosił o zmianę zaskarżonej decyzji organu rentowego w całości i dokonanie waloryzacji należnej mu emerytury z uwzględnieniem waloryzacji emerytur m.in. w Służbie C.-Skarbowej przypadających w okresie pomiędzy 31 sierpnia 2017 r. a 14 października 2019 r. (odwołanie)

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania oraz zasądzenie od odwołującego na rzecz organu rentowego kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. W uzasadnieniu organ emerytalny wskazał, że zaskarżona decyzja jest zgodna z prawem. (odpowiedź na odwołanie)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

P. W. (ur. (...)) 14.11.2019 r. złożył wniosek o ponowne obliczenie podstawy wymiaru emerytury z uwzględnieniem waloryzacji, które miały miejsce pomiędzy jego zwolnieniem ze służby tj. 31 sierpnia 2017 r. a przyznaniem mu emerytury we wrześniu 2019 r. (wniosek k. 12).

Zaskarżoną decyzją organ rentowy odmówił P. W. dokonania waloryzacji emerytury policyjnej przypadającej w okresie pomiędzy datą zwolnienia go ze służby w Służbie C.-Skarbowej a datą ustalenia prawa do emerytury policyjnej (decyzja k. 11)

Powyższy stan faktyczny sąd ustalił na podstawie wskazanych wyżej dokumentów zebranych w aktach sprawy. W ocenie sądu dokumenty znajdujące się w aktach sprawy są autentyczne, a ich treść nie budzi wątpliwości, ponadto nie były one także kwestionowane przez żadną ze stron.

Sąd Okręgowy ocenił, że odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

Stan faktyczny w niniejszej sprawie był w istocie bezsporny, natomiast strony różniła jedynie jego ocena prawna. Odwołujący kwestionował bowiem decyzję w zakresie w jakim w decyzji tej nie dokonano podwyższenia podstawy wymiaru świadczenia emerytalnego wskaźnikami waloryzacji przypadających w latach 2018 i 2019, zarzucając naruszenie art. 5 ust. 3 ustawy zaopatrzeniowej poprzez jego niezastosowanie.

Wskazać należy, że zgodnie z art. 5 ust. 1 ustawy zaopatrzeniowej, podstawę wymiaru emerytury lub renty inwalidzkiej stanowi uposażenie należne funkcjonariuszowi na ostatnio zajmowanym stanowisku, z zastrzeżeniem ust. 2-4 i art. 33b. Kwestię podstawy wymiaru emerytury funkcjonariuszy Służby Celnej lub funkcjonariuszy (...)Skarbowej reguluje natomiast art. 5 ust. 1a ustawy, który w dacie zaskarżonej decyzji przewidywał, że podstawę wymiaru emerytury funkcjonariusza Służby Celnej lub funkcjonariusza (...)Skarbowej stanowi średnie uposażenie należne funkcjonariuszowi przez okres kolejnych 10 lat kalendarzowych, wybranych przez funkcjonariusza. Przepis ten nie zawierał zastrzeżenia (w przeciwieństwie do art. 5 ust. 1) odnoszącego się do art. 5 ust. 2-4, stwierdzając jedynie, że w przypadku obliczania podstawy wymiaru emerytury funkcjonariuszy Służby Celnej lub funkcjonariuszy (...)Skarbowej art. 18f ust. 2-5 ustawy zaopatrzeniowej stosuje się odpowiednio.

Również zasady ustalania wysokości zaopatrzenia emerytalnego funkcjonariuszy Służby Celnej lub funkcjonariuszy Służby Celno-Skarbowej uregulowane zostały osobno, tj. w art. 15d ustawy zaopatrzeniowej. Wynika z niego, że emerytura dla funkcjonariuszy, o których mowa w art. 12 ust. 2-3 ustawy zaopatrzeniowej, którzy zostali mianowani do Służby Celnej po dniu 14 września 1999 r. wynosi 40% podstawy jej wymiaru za 15 lat służby i wzrasta na zasadach określonych w art. 15a tej ustawy. Przepisu tego nie stosuje się do funkcjonariuszy Służby Celnej lub Służby Celno-Skarbowej, jeżeli przed 2 stycznia 1999 r.:

- 1) pełnił służbę w Policji, Urzędzie Ochrony Państwa, Straży Granicznej, Biurze Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej lub Służbie Więziennej;
- 2) pełnił zawodową służbę wojskową;
- 3) pełnił służbę lub był zatrudniony w jednostkach, o których mowa w art. 13 ust. 1 pkt 1-1c lub 3-4 ustawy zaopatrzeniowej.

Powyższe reguły ustalania świadczeń dotyczą również funkcjonariuszy Służby Celnej, których stosunek pracy został przekształcony w stosunek służbowy na podstawie art. 22b ustawy z 24 lipca 1999 r. o Służbie Celnej lub art. 99 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o Służbie Celnej (art. 15d ust. 3 ustawy zaopatrzeniowej) W świetle powyższych regulacji stwierdzić należy, że ustawodawca decydując się na wprowadzenie 1 stycznia 2018 r. w ustawie z 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji (...), regulacji obejmujących również funkcjonariuszy Służby Celnej lub funkcjonariuszy Służby Celno-Skarbowej, uczynił to jednak na nieco odmiennych zasadach. W

konsekwencji pewne odmienności dotyczą również zasad obliczania wysokości świadczenia tej grupy funkcjonariuszy. Z regulacji art. 5 ust. 1a ustawy zaopatrzeniowej, dotyczącego wyliczenia podstawy wymiaru świadczenia emerytalnego funkcjonariusza Służby Celnej lub funkcjonariusza Służby Celno-Skarbowej wynika, że obliczenie to następuje na nieco innych zasadach niż w odniesieniu do funkcjonariuszy pozostałych służb mundurowych. Porównując art. 5 ust. 1 z art. 5 ust. 1a sąd doszedł do przekonania, że do ustalania podstawy wymiaru emerytury funkcjonariuszy celnych, celno-skarbowych nie mają zastosowania przepisy wskazane w ust. 2, 3 i 4. Wynika to z brzmienia ust. 1, który jasno wskazuje, że podstawę ustala się z uwzględnieniem właśnie ust. 2, 3 i 4 (art. 5). Natomiast, co do funkcjonariusza Służby Celnej lub funkcjonariusza Służby Celno-Skarbowej podstawę wymiaru emerytury ustala się w oparciu o art. 5 ust. 1a. W przepisie tym nie ma odesłania, tak jak w przypadku pozostałych funkcjonariuszy z art. 5 ust. 1, do przepisów zawartych w ust. 2, 3 i 4 (art. 5). W konsekwencji, w przeciwieństwie do regulacji przewidzianej w art. 5 ust. 1 ustawy, w art. 5 ust. 1a nie ma odniesienia dotyczącego obowiązku stosowania art. 5 ust. 3 tej ustawy, zgodnie z którym, jeżeli w okresie między zwolnieniem ze służby funkcjonariusza a ustaleniem prawa do emerytury lub renty inwalidzkiej przypadają waloryzacje emerytur i rent inwalidzkich, podstawę wymiaru tych świadczeń podwyższa się wskaźnikami wszystkich kolejnych waloryzacji przypadających w tym okresie. W tych okolicznościach stwierdzić zatem należy, że w odniesieniu do funkcjonariuszy Służby Celnej i Służby Celno – Skarbowej ustawodawca wyłączył możliwość uwzględnienia waloryzacji przypadających w okresie między zwolnieniem funkcjonariusza ze służby ustaleniem prawa do emerytury (bo w art. 5 ust. 1a nie ma odesłania do ust. 3 art. 5 ustawy).

Kierując się przedstawioną argumentacją należało ocenić, że organ emerytalny wydał prawidłową decyzję. Z uwagi na to, na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c., orzeczono jak w sentencji.

Podstawę prawną rozstrzygnięcia o kosztach zastępstwa procesowego strony pozwanej stanowił art. 98 § 1 k.p.c., na mocy którego sąd zasądził od odwołującego na rzecz organu rentowego (jako strony wygrywającej) zwrot kosztów zastępstwa prawnego. Przy ustalaniu w niniejszej sprawie wynagrodzenia pełnomocnika zastępowanej strony miała zastosowanie regulacja § 9 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. z 2015 r. poz. 1804).